ÎNTRE NOI, SPORTIVII...

La începutul rubricii — un dialog handbalistic pe care-l consemnăm cu mare plăcere. Jucătorii și antrenorii echipei naționale — campioană a lumii în finala pariziană — mulțumesc călduros tuturor celor care le-au transmis (în foarte multe din cazuri prin intermediul ziarului nostru) felicitări după victoria de duminică seara.

E mare lucru să existe asemenea sportivi și asemenea suporteri...

Și acum, cîteva răspunsuri la bogata corespondență a săptămînii.

★

UN GRUP DE PASIONAȚI AI HOCHEIULUI DIN M. CIUC (am descifrat 8 semnături) ne întreabă de ce jucătorul Ștefan Texte nu a fost inclus în lotul pentru recent disputatul campionat mondial — grupa B. Acum, desigur, nu mai este nimic de făcut. Poate că el va intra în vederile selecționerilor pentru sezonul viitor. Dar, am mai spus-o și cu alt prilej, aceasta este misiunea — și răspunderea — antrenorilor de lot. În cazul jucătorului Huțanu ziarul nostru și-a spus părerea la timpul cuvenit.

D. POPESCU — com. Nicorești, jud. Galați: Federațiile internaționale de fotbal și hochei acționează în mod diferit în privința participării jucătorilor profesioniști la campionatele mondiale. S-au făcut, în ceea ce privește hocheiul, multe încercări, s-a apelat chiar la decizia președintelui C.I.O. dar — deocamdată — situația a rămas neschimbată.

VASILE ALEXOAE — Iași: Absolut justificate precizările dv. privind progresul sportului moldovean (de altfel, ziarul nostru a publicat un mare număr de reportaje din această parte a țării), ca și observațiile critice referitoare la lipsa de preocupare pentru dezvoltarea bazei materiale, la Iași mai ales. M-am interesat ce s-a întîmplat cu abonamentul cîștigat de dv. la concursul „Cei mai buni 10 sportivi ai anului 1969". Începînd cu data de 1 aprilie (administrația ne-a asigurat că nu va fi o... păcăleală) urmează să primiți „Sportul" timp de un an de zile. Dacă noul nostru concurs — „El Mundial '70" este serios? Pînă acum s-au primit la redacție aproape o jumătate de milion de cupoane! Vi se pare un răspuns?

MARIA TUDORACHE — Brăila: Vom face cunoscute propunerile dv. federației de fotbal, dar e greu de crezut că acum — în plin campionat — se vor schimba criteriile de alcătuire a clasamentului diviziei A.

SEVER ADAM — Caransebeș: Ne-au plăcut rîndurile dv. atît de elogioase la adresa lui Ilie Năstase — campionul campionilor, cum îl considerați — dar pentru obținerea unui autograf vă rugăm să vă adresați direct acestuia, poate prin federația de tenis (str. Vasile Conta 16).

ILIE NISTOROIU — com. Sutești, jud. Vîlcea: Pe terenul de fotbal (!?) a fost anul trecut o adevărată invazie de... gîște, nu se mai joacă nici handbal, nici volei, atletismul — o amintire... (În urmă cu doi ani atleții din comună se remarcau în etapa județeană). În loc de răspuns, ne întrebăm și noi: dacă așa stau lucrurile, cu ce s-or fi ocupînd cei care răspund de activitatea sportivă din Sutești, Mitrofani (unde nu există teren de sport), Verdea (unde terenul e pe cale de dispariție)...?

CONSTANTIN MELINTE — București: Reținem sugestiile dv. privind o discuție despre denumirea unor cluburi și echipe.

S. MARCOVICI — Buhuși: E grav dacă situația semnalată de dv. corespunde realității. Chiar nu interesează pe nimeni că sute de tineri doresc să învețe și să practice fotbalul, că — deși există o bază sportivă excepțională, realizată prin contribuții personale — nu sînt organizate nici cursuri de inițiere, nici competiții? Poate că, primind răspunsul asociației sportive Textila Buhuși, vom afla explicațiile dorite și, mai ales, măsurile pe care le așteptați.

Dan GÂRLEȘTEANU

AGENDĂ BUCUREȘTEANĂ

Duminică în Capitală se vor disputa următoarele partide:

- **Stadionul Dinamo**, ora 10: Dinamo București — „U" Cluj (tineret-rezerve); ora 16: Dinamo București — „U" Cluj (divizia A);
- **Stadionul Politehnica**, ora 11: Sportul studențesc — Chimia Suceava (divizia B);
- **Stadionul Progresul**, ora 11: Progresul București — Știința Bacău (divizia B);
- **Terenul Electronica**, ora 11: Electronica Obor — Șoimii Buzău (divizia C);
- **Terenul Laromet**, ora 11: Tehnometal București — Ș.N. Oltenița (divizia C);
- **Terenul Voința**, ora 11: Voința București — Marina Mangalia (divizia C);
- **Terenul Autobuzul**, ora 11: Autobuzul București — Unirea Drăgășani (divizia C);
- **Terenul Sirena**, ora 11: Sirena București — Chimia Tr. Măgurele (divizia C).

DERBYUL etapei...

(Petrolul — Rapid)

Ploieștenii mențin echipa

Din nou, ieri, convorbire cu Ploieștiul. Poate că, în această săptămînă, ar fi nevoie de un fir direct între redacția noastră și Petrolul. De data aceasta, am stat de vorbă cu antrenorul principal al formației ploieștene, C. Cernăianu. Ce ne-a spus?

„În primul rînd, ne onorează faptul că ziarul „Sportul" a apreciat întîlnirea de duminică, de la Ploiești, ca fiind derby-ul etapei a II-a a returului. Să sperăm că, și după consumarea celor 90 de minute, cronicarii vor putea spune același lucru...

În ceea ce privește formația pe care o vom alinia, nu fac nici cel mai mic secret asupra ei: EA VA FI ACEEAȘI CARE A EVOLUAT LA BUCUREȘTI, ÎN PARTIDA CU STEAUA. Doar intențiile sînt schimbate: **acum**, VREM SĂ CÎȘTIGĂM. De aceea săptămîna aceasta, am discutat în special probleme legate de acțiunile ofensive. Am făcut acest lucru, cu atît mai mult cu cît **Rapidul este echipa surprizelor, bune sau rele, numai în atac.** În apărare, ea reprezintă o forță constantă".

Ieri, în Giulești

Spectatorii prezenți ieri după amiază „la datorie" pe stadionul Giulești au avut toate motivele să plece spre casele lor dezamăgiți. Căci, pe un frig pătrunzător, ei au asistat timp de 90 de minute la un joc confuz, încîlcit, desfășurat cea mai mare parte a timpului la mijlocul terenului.

Victoria a revenit Rapidului, dar ea putea fi obținută la fel de bine și de fotbaliștii echipei Metalul, ai cărei atacanți au irosit vreo 3—4 ocazii de gol dintre cele mai favorabile. Rapidul a marcat în min. 68 prin Neagu, care, cu viclenia-i recunoscută, a speculat prompt o eroare a apărării adverse. Așadar, scor final Rapid — Metalul 1—0 (0—0).

Folosirea lui Dumitru ca atacant central, alături de Neagu — chiar dacă ei nu „s-au găsit" ieri aproape de loc — ni se pare o soluție ingenioasă, cu șanse de succes...

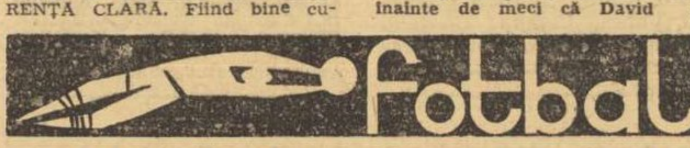
PREGĂTIRILE JUNIORILOR

Lotul de juniori al țării noastre își continuă pregătirile în vederea partidelor din preliminariile turneului U.E.F.A. Între 16 și 18 martie, 15 fotbaliști vor participa la București la o scurtă pregătire comună. Antrenorul **Gheorghe Ola** i-a convocat pe următorii: **I. Gabriel, Eftimescu** (portari), **Dobrău, Deheleanu, Sătmăreanu II, Hajnal, Sameș** (fundași), **G. Sandu** și **Vișan** (mijlocași), **Atodiresei, M. Sandu, Vlad, Ghergheli, Helvei** și **Năstase** (înaintași).

Corespondenții ziarului nostru sînt rugați ca începînd de duminică 15 martie să transmită redacției cronicile și rezultatele meciurilor de fotbal de divizie B și C, precum și de la celelalte manifestații sportive desfășurate dimineața, de la ora 14, la numerele de telefon cunoscute.

UN DRUM CARE, SE PARE, S-A ÎNCHIS

Așteptînd meciul echipei lor favorite cu Arsenal Londra, mulți băcăuani se gîndeau, nu întîmplător, la cel cu Kilmarnock, la care asistaseră în urmă, cu două luni. Luîndu-se ca etalon jocul practicat atunci, grație căruia Dinamo Bacău obținuse victoria și o dată cu ea calificarea în turul IV al „Cupei europene a tîrgurilor", se spera, într-un exces de optimism, că lucrurile ar putea decurge și de astă dată asemănător. Nu de puține ori ne-a fost dat să auzim, în discuțiile purtate la Bacău înaintea partidei de miercuri, spunîndu-se ca o mare dorință: „DACĂ BĂIEȚII NOȘTRI AR JUCA LA FEL CUM AU FĂCUT-O CU SCOȚIENII..." Dar iată că elevii antrenorilor Neagu și Rădulescu n-au mai reeditat comportarea din meciul retur cu Kilmarnock, care le-a atras cu acel prilej meritate laude. Faptul își are, desigur, explicațiile lui, o bună parte din ele cu caracter **obiectiv.** Nu vom lua, firește, în seamă, **argumentul** că de la ultima întîlnire **internațională** a dinamoviștilor a trecut o vreme bunicică (**deși** echipele noastre de fotbal mai au obiceiul de a se dezice chiar și de la o săptămînă la alta), dar trebuie să recunoaștem că ÎNTRE SITUAȚIA DE ATUNCI A FORMAȚIEI BĂCĂUANE ȘI CEA DE ACUM A EXISTAT O DIFERENȚĂ CLARĂ. Fiind bine cu-

noscute, nu are rost să le mai înșirăm și să insistăm asupra dificultăților ivite între timp, care au afectat — mai serios decît credeam — pregătirea și susținerea importantei partide cu Arsenal.

În aceste condiții ERA, deci, NORMAL CA RANDAMENTUL ECHIPEI SĂ FIE CEVA MAI SCĂZUT. **De altfel, chiar și managerul Arsenalului, Bertie Mee, care s-a dovedit foarte documentat în privința formației băcăuane, ne spunea la sosirea în** România: „Băieții mei au un mare avantaj față de echipa dumneavoastră: ACELA CĂ AU JUCAT ÎN TOT CURSUL IERNII ÎN CAMPIONAT". **Totuși, pînă la urmă a rămas și el surprins, ca și noi de altfel, de comportarea mai modestă decît se putea prevedea a formației din Bacău. Fiindcă, oricît am ține seama de greutățile întîmpinate, ca și de faptul că de astă dată și adversarul era mai redutabil,** replica dată de jucătorii băcăuani englezilor s-a situat, **totuși,** SUB NIVELUL A CEEA CE SE AȘTEPTA DE LA EI.

Nu am vrea să părem mai exigenți decît trebuie, dar modul în care au evoluat miercuri dinamoviștii din Bacău NE-A PRODUS — **cum spuneam și in cronica meciului** — O VIE DEZAMĂGIRE. Nu atît prin incapacitatea de a se impune — **în ansamblu** — în fața unui adversar care — cu toate meritele sale — PUTEA PLECA CU O ÎNFRÎNGERE DE LA BACĂU, ci — mai ales prin randamentul foarte slab al unora dintre ei, prin jocul fără orizont practicat, ca și prin mulțimea greșelilor individuale săvîrșite — unele din ele elementare.

Eram, de pildă, convinși încă înainte de meci că David și Neumayer nu se vor putea ridica — cu toată străduința de care ar fi fost capabili — la înălțimea lui Băluță și Dembrovschi, absenți fortuit, dar nimeni n-ar fi crezut — poate — că ei vor juca atît de șters încît, practic, aproape că n-au contat pe teren. De astă dată, însă, nici Ene și nici Pană n-au mai fost cei din întîlnirea cu Kilmarnock. **Primul dintre ei a acționat fără decizie, fiind deseori deposedat de minge cu relativa ușurință de către fundașii adverși, pe care a încercat zadarnic să-i depășească în dueluri directe. Cel de-al doilea nu s-a acomodat pe postul de înaintaș central, evoluția lui îmbunătățindu-se oarecum de abia după introducerea în teren a lui Sănăuceanu, prin trecerea sa pe extrema dreaptă.**

Astfel stînd lucrurile, linia de atac a gazdelor a constituit o pradă ușoară pentru masiva și energica apărare a londonezilor, nereușind să pună în real pericol poarta apărată de Wilson.

Departe de posibilitățile sale recunoscute s-a prezentat în meciul de miercuri și Dușan, unul din oamenii de bază ai formației băcăuane. **Singurii care s-au comportat la nivelul normal sau foarte aproape de el au fost** Vătafu, Nedelcu și Velicu dar și **eforturile lor s-au risipit în van, datorită slăbiciunilor manifestate de ceilalți coechipieri.**

Înfrîngerea suferită, tristă prin împrejurările — de ordin obiectiv și subiectiv — care au determinat-o, LE VA ÎNCHIDE, SE PARE, DINAMOVIȘTILOR BĂCĂUANI DRUMUL MAI DEPARTE ÎN C.E.T. Este, fără îndoială, foarte greu de sperat că s-ar mai putea produce o răsturnare spectaculoasă de situație în cea de-a doua partidă, care va avea loc miercurea viitoare la Londra, chiar dacă atunci băcăuanii vor evolua — **sperăm** — în formație completă, cu toți titularii.

Ceea ce trebuie să se pretindă de la ei și au datoria să facă — cum recunoștea, vădit afectat de cele întîmplate, și Dembrovschi (cît de mult a costat gestul său nesportiv din ultimele minute ale partidei cu Kilmarnock!) — este ca ÎN CAPITALA ANGLIEI SĂ DEPUNĂ TOATE EFORTURILE, SĂ SE MOBILIZEZE LA MAXIMUM PENTRU A PRACTICA UN JOC FRUMOS ȘI A LĂSA ASTFEL EXIGENTULUI PUBLIC LONDONEZ O IMPRESIE CÎT MAI FAVORABILĂ NU NUMAI DESPRE ECHIPA LOR, DAR ȘI DESPRE FOTBALUL ROMÂNESC ÎN ANSAMBLU, **al cărui ambasadori vor fi în ziua aceea.**

Constantin FIRANESCU

Mîine, la Brașov

STEAGUL ROȘU — DINAMO BACĂU

Deoarece săptămîna viitoare echipa băcăuană va susține cel de-al doilea meci din sferturile de finală ale „Cupei europene a tîrgurilor", meciul Steagul roșu Brașov — Dinamo Bacău va avea loc mîine în loc de duminică, cînd are loc etapa a XVII-a a campionatului diviziei A. Partida va începe la ora 16.

În deschidere, de la ora 14,45, se va disputa întîlnirea dintre echipele de tineret-rezerve Steagul roșu — Dinamo Bacău.

● INDISCREȚII ● INDISCREȚII ● INDISCREȚII ●

● Pe Puiu Rapaport, secretarul clubului F. C. Argeș, figură de obicei zîmbitoare, plăcută, l-am întîlnit zilele trecute foarte aferat pe culoarele federației. Adăugind că avea o mină — de astă dată — încruntată, am făcut, firește, asocierea cu ultimul necaz al echipei piteștene — din nou victimă a ghinionului într-un final de partidă. Sesizîndu-ne gîndurile, secretarul clubului argeșean s-a înscris, pe loc, pe orbita lor, atacîndu-ne din plecare. *„Tocmai veneam de la federație. Am depus un memoriu. Nu se mai poate așa. Pînă la urmă o să fim noi scoși vinovați de înmulțirea numărului de cardiaci din Pitești.*

— ?!?

— *...De aceea am cerut federației ca meciurile echipei noastre să dureze doar 89 de minute.* (N.A. — Vezi golurile primite, ca un blestem, în ultimul minut de joc, la Iași, Craiova, Oradea).

Bună! Iată o dovadă că se mai găsesc oameni de spirit pe „vasul pirat F. C. Argeș".

● *Apropo de clasicele încurcături de origine P.T.T.R. Primim la redacție zeci de scrisori adresate altor publicații, cum ar fi „Informația Bucureștiului" sau revista „Fotbal", unor instituții, cum ar fi Radioteleviziunea, ajungînd să fim, chiar, uneori, consultați și în materie de... „Cerbul de aur"! În asemenea cazuri facem tot posibilul ca epistolele să parvină la adevărații destinatari. Iată, de pildă, o scrisoare, care, de fapt, se adresează Radioului — autorul ei rugîndu-ne și pe noi să punem o vorbă bună pe lingă cererea sa:* B. Aurel, *din București, se întreabă și ne întreabă și pe noi de ce o fi abandonat Radioul excelentul său obicei de a transmite toate meciurile etapei?* „Ajunsesem și noi — *scrie B. A.*, — la nivelul internațional al transmisiunilor de acest gen și deodată am făcut acest inexplicabil și supărător pas înapoi. Oare tovarășii de la Radio nu se gîndesc că, în fiecare duminică, dînșii împart iubitorii provinciali de fotbal în fericiți și revoltați?"

I-am sugerat tovarășului B. A. să ceară răspuns la această întrebare, direct Radioului. Noi, dacă e să punem o vorbă bună, sîntem întru totul de acord cu autorul scrisorii. Acum cîteva luni îi admiram sincer pe colegii de la radio pentru transmisiunile lor din întreaga țară.

Oricum, sugerăm celor interesați în problema transmisiunilor sportive să se adreseze pe viitor Radioului — participarea noastră la aceste transmisiuni fiind exclusiv de domeniul urechii...

● Scenă nu lipsită de umor la sfîrșitul jocului Rapid — Politehnica Iași. Aflați pe pista din jurul terenului, oamenii de ordine ajunseseră să conjure, pur și simplu, o parte dintre spectatori porniți pe „fapte mari", vizavi de arbitru: **„Astîmpărați-vă, oameni buni, că ne suspendă terenul!"** — se rugau tovarășii de la ordine. În zadar. Un „om bun" a aruncat cu o sticlă, scoasă discret din teren, alți „oameni buni" au înjurat, au scuipat... I-am privit și noi pe cîțiva dintre acești „oameni buni". Prototipuri de huligani! Cică „țin" cu Rapidul. Cînd se va decide, oare, masa de adevărați simpatizanți ai echipelor să ia atitudine față de această drojdie a stadioanelor?

M.

DINTRE SUTE DE... RAPOARTE

Și arbitrii au pășit cu emoție pe teren, duminică, la reluarea campionatului diviziei A. Acest sentiment nu i-a depășit, însă, pînă la urmă, arbitrajele primei etape putînd fi considerate, în general, bune. Este nu numai opinia Colegiului central al arbitrilor, ci și a cronicarilor sportivi și a observatorilor federali, în rîndurile cărora au figurat președintele Federației române de fotbal, Mircea Angelescu, și primul său colaborator, Ion Balaș.

Prezent la meciul Rapid — Politehnica Iași, tov. Mircea Angelescu este de părere că arbitrajul prestat de Șt. Birăescu a fost corespunzător, cu mențiunea însă că n-a dovedit suficientă fermitate față de unele manifestări nesportive ale jucătorilor (proteste, gesticulări etc.). Referind despre partida Steaua — Petrolul, tov. Ion Balaș apreciază că, în general, conducătorul ei, A. Alexa, a fost atent și prezent pe fază, dar că tușierii nu l-au ajutat suficient.

Spațiul nu ne permite să ne oprim asupra fiecărui raport în parte. Trebuie să spunem, de altfel, că unul din ele nici nu l-am înțeles. Este vorba de raportul înaintat de antrenorul federal Vintilă Mărdărescu, privitor la arbitrajul meciului „U" Cluj — Universitatea Craiova. Aprecierile sînt următoarele: „V. Dumitrescu — 8, pentru prestanță, decizii prompte și juste. El a fost permanent pe fază. Nu a acordat cîte un 11 metri pentru fiecare echipă în situații..." (n.n.: fraza lăsată neterminată în raportul depus luni, este completată... miercuri, cînd i s-a arătat cum scrisese în raport, astfel: „solicitate de spectatori, în situații similare, dar care nu se acordau").

Ciudat, acest raport de observator. Cine ar putea crede, de pildă, că spectatorii clujeni au reclamat o lovitură de la 11 metri — gratuită, cum susține observatorul — în favoarea... Craiovei, căci unul din cele două penalty-uri puse în discuție — mai precis primul — trebuia acordat oaspeților?! Dv., stimați cititori, credeți? Noi, nu! Dar, dacă vrem totuși să luăm în serios acest raport (cu adăugirile lui făcute în grabă), cum se explică nota 8 și nu 10 la un arbitraj impecabil? Pentru întocmirea unor astfel de rapoarte, confuze, contradictorii, nu era necesar, credem noi, drumul pînă la Cluj.

Luînd în discuție unele probleme de ordin tehnic, reieșite din arbitrajele primei etape, Colegiul central invită pe „cavalerii fluierului" să fie mai atenți la deposedarea de balon, la atacul prin alunecare, sancționarea sau nesancționarea acestei faze fiind în funcție de faptul dacă jucătorul, care deposedează prin acest procedeu tehnic, lovește mai întîi mingea, apoi producîndu-se căderea adversarului.

Și o observație în legătură cu disciplina: arbitrii trebuie să ridice carnetele jucătorilor care se fac vinovați de comportare nesportivă la adresa lor. Ceea ce n-a făcut N. Rainea, în cazul dinamovistului Dinu. Și, dacă am fi cunoscut imediat acest lucru, i-am fi tăiat arbitrului bîrlădean una din cele 5 stele acordate.

Jack BERARIU

CUPON DE CONCURS

C.M. FOTBAL

Numele și prenumele: . . . .

Adresa: . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A . . . .

GRUPA B . . . .

GRUPA C . . . .

GRUPA D . . . .

2. CE ECHIPA VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . .

SANCȚIONAREA INDISCIPLINEI

Comisia centrală de competiții și disciplină a Federației române de fotbal, în ședința ținută aseară, a analizat abaterile unor jucători și incidentele din prima etapă a returului campionatului Diviziei A, luînd următoarele măsuri:

- **jucătorii** Lupulescu (**Politehnica Iași**) **și** Năsturescu (**Rapid**) **au fost suspendați pe cîte trei etape pentru lovirea intenționată a adversarului;**
- **jucătorii** Dinu (**Dinamo București**) **și** Olteanu (**F.C. Argeș**) — **suspendați pe cîte două etape pentru insulte adresate arbitrilor;**
- **se propune Colegiului de antrenori să ia în discuție pe antrenorul C. Teașcă pentru că a insultat pe arbitrul meciului Crișul — F.C. Argeș;**
- **secția de fotbal a clubului Rapid București a fost sancționată cu ridicarea dreptului de organizare pe teren propriu pe două etape;**
- **secția de fotbal a A.S. Armata Tg. Mureș a fost sancționată cu ridicarea dreptului de organizare pe teren propriu pe o etapă.**

Federația română de fotbal ne-a comunicat că jucătorii DUMITRACHE ȘI DOBRIN AU FOST SANCȚIONAȚI PENTRU ABATERILE SĂVÎRȘITE ÎN CURSUL SĂPTĂMÎNII TRECUTE ÎN CADRUL LOTULUI NAȚIONAL.

Amintim că în Regulamentul de organizare a activității fotbalistice, elaborat de F.R.F., există un capitol special intitulat **„Abateri și sancțiuni"**, în care sînt prevăzute detaliat toate măsurile ce pot fi luate în cazurile de indisciplină. Un capitol care ar trebui mai bine cunoscut...

COLEA VÎLCOV

Ieri ne-a părăsit pentru totdeauna și Colea Vîlcov, cel de-al treilea component al marii triplete de acum patru decenii: Petea, Volodea și Colea Vîlcov. O boală necruțătoare l-a smuls din mijlocul nostru, a făcut să dispară un om de o nobilă modestie, un antrenor studios, care ani de zile a muncit pentru progresul fotbalului nostru, pentru creșterea noilor generații de jucători. În repetate rînduri, antrenor al echipei naționale, Colea Vîlcov și-a cîștigat în ultimul timp unanime aprecieri prin munca plină de pasiune depusă la Centrul de juniori și de copii de la stadionul „23 August".

Cei care l-au cunoscut pe acest neobosit meseriaș al fotbalului nostru îi vor păstra vie amintirea. Ei îl vor conduce pe ultimul drum, mîine, sîmbătă, la ora 15, la cimitirul militar Ghencea.

ÎN EXCLUSIVITATE PENTRU SPORTUL

BENVENUTI un artist al ringului

9

Amaduzzi îi acordă un respiro — O discuție gravă: despre viitor — Umbra malefică a incertitudinii — Convertit la cinematografie — Soarta precară a idolilor

Cu meciul susținut împotriva lui Wright, Nino a ajuns la 12 întîlniri în anul 1963. Și în palmaresul lui au apărut — rețineți — 12 victorii. Anul următor, 1964, a fost un an oarecum de repaus pentru Benvenuti. A susținut numai nouă meciuri, toate fiind destul de ușoare. Nino le-a cîștigat net fără să se întrebuințeze prea mult. În luna iulie, el și-a pus și titlul în joc în fața italo-francezului Bettini iar, la capătul celor 12 reprize, Benvenuti părăsea ringul cu un verdict de învingător la puncte. Abia în decembrie, Nino a dat peste un adversar mai dificil: argentinianul, naturalizat italian, Carlo Duran. Este un boxer care și astăzi ar da mult de lucru chiar și lui Benvenuti.

Așadar, anul 1964 trecuse ca un an de tranziție. Era un respiro pe care Amaduzzi i-l acordase elevului său înaintea unui sezon foarte important și care avea să fie încununat cu mari satisfacții. Era sezonul în care urma să lupte pentru titlul european cu spaniolul Folledo și apoi pentru titlul mondial la categoria semimijlocie, în două memorabile și dramatice meciuri cu rivalul său cel mai temut din cîți întîlnise pînă atunci, italianul Sandro Mazzinghi.

Înainte de a pătrunde în „anul de grație" 1965, să discutăm puțin cu Benvenuti despre viitorul său. Nu este o discuție banală, ci una gravă pentru interlocutorul meu. Este gravă deoarece pentru un profesionist al ringului ziua de mîine vine adeseori cu surprize neplăcute. Oricît de trandafirie ar fi situația unui mare campion el riscă, de multe ori, ca o dată trecut de apogeul carierii, să primească în cursul unui meci o lovitură generatoare de traume cerebrale care să-l facă inapt pentru box. Or, pentru un profesionist aceasta poate echivala cu o „moarte civilă". Pentru el a boxa înseamnă, în ultimă esență, a-și cîștiga existența. A sa și a familiei sale. Și oricine știe că, pe măsură ce strălucirea marilor stele ale ringului pălește, încep să scadă și bursele ce li se oferă. Așadar, un pugilist care n-a dat dovadă de chibzuială în zilele lui de glorie este indiscutabil expus unei existențe cenușii, din momentul în care trebuie să atîrne mănușile în cui. Iată de ce am fost curios să aflu ce intenții are Nino pentru viitor.

„Firește că problema asta mă preocupă. Și încă în modul cel mai serios — ne răspunde el cu un aer grav. Oricine își poate da seama că nu doresc ca atunci cînd voi sfîrși cu boxul să încep să dau din colț în colț... așa cum n-am făcut niciodată în ring — subliniază el schițînd un

Antrenamentul s-a sfîrșit... Acuma, fuga acasă, la ai mei !...

zîmbet. Și îmi dau seama că răspunderea mea este cu atît mai mare cu cît nu-i vorba numai de mine ci de familia mea, de copiii mei".

Răspunsul demonstra, încă o dată, dragostea lui Nino pentru căminul lui, pentru cei cărora le-a dat viață și, în același timp, luciditatea cu care privește în perspectiva carierei sale, supusă și ea unor legi inexorabile.

— Și în ce fel intenționezi să rezolvi problema viitorului tău și al familiei tale?

— M-am gîndit să fructific o parte din sumele agonisite pînă acum. Firește, totul trebuie bine gîndit căci, uneori, știi și d-ta ce se întîmplă; te lansezi într-o afacere cu gîndul că ai să realizezi niște venituri nemaipomenite și cînd colo te pomenești în fața unui faliment... Asta e soarta noastră: căutăm, ne dorim liniștea și de fapt ne zbuciumăm mereu.

Unii nu sînt dispuși să creadă că un boxer de talia lui Benvenuti nu este cruțat de grija zilei de mîine. Și totuși, iată dovada. Incertitudinea planează ca o umbră malefică pînă și asupra viitorului marilor vedete.

Fiindcă a venit vorba despre vedete ar fi momentul să amintim și de o altă latură a activității extrasportive a lui Nino, domeniul luminilor și umbrelor proiectate pe ecran, al vedetelor cu o faimă, poate, chiar mai largă decît a marilor ași din lumea sportului. Firește, Benvenuti nu s-a ridicat la nivelul unui star cinematografic dar incursiunea lui în această lume merită cîteva cuvinte. Acum ne vom referi doar la împrejurările în care a pătruns el în această lume. Totul a pornit de la o întîlnire întîmplătoare cu Giuliano Gemma — un tînăr actor căruia cinematografia italiană îi datorează totuși foarte mult. El este cel ce a contestat studiourilor din Statele Unite privilegiul de unice producătoare de filme western. Ideea lui Giuliano Gemma — împărtășită, bineînțeles, de producători clarvăzători — poate fi socotită una dintre cele mai inspirate. Genul western a avut și va avea totdeauna în Italia un public avid — tineretul — și deci posibilități garantate de succes mai ales dacă și filmul prezintă calități artistice.

„Întîlnirea mea cu Benvenuti a fost dintre cele mai fericite — spunea Gemma. Mă fascina verva sa cînd da interviuri televizate la sfîrșitul meciurilor. Mi-am zis: „este fără doar și poate un mare boxer dar și un artist înnăscut". Un personaj ale cărui resurse artistice puteau fi valorificate. Aveam uneori impresia că în el se încarnau unele personaje din filmele mele. I-am vorbit. Ideea mea l-a cîștigat, chiar l-a entuziasmat. Așa ne-am decis să turnăm un film împreună. Rezultatul îl cunoașteți. Nu zic că filmul e frumos sau urît dar face încasări și asta înseamnă ceva".

Benvenuti artist: încă o manifestare a unui personaj polivalent.

În Italia, sportul a generat totdeauna idoli. Procesul s-a produs, bineînțeles, în atitudinea maselor față de fenomenul sportiv și are la bază temperamentul nostru de latini, înclinați spre polemică, spre contrazicere dar și spre o căutare continuă. O dată creat un idol, masele pornesc îndată în căutarea altuia, mai puternic, mai bun și care la rîndul lui va trebui să cedeze locul unuia și mai și... Spuneam că acest fenomen a apărut o dată cu sportul dar de fapt el își are începutul încă în lumea antică, de cînd omul a coborît în arenă încununînd cu lauri, imortalizînd în marmură sau în versuri pe cei mai buni atleți, luptători ș.a.m.d. În vremea noastră, această manifestare se produce în toate domeniile în care domnește „divismul". Să luăm, de exemplu, cinematograful. Într-o vreme, Gina Lollobrigida era vedeta nr. 1 a ecranului italian. Și, iată, că din umbră apare o rivală: Sophia Loren. Cinefilii pasionați s-au împărțit în două tabere iar disputa lor nu ajungea niciodată la o clarificare, la un acord asupra ierarhizării valorilor, fiecare rămînînd neclintit pe pozițiile de pe care se lansase în polemică.

Ceea ce se întîmplă în sportul italian este, în general, bine cunoscut de publicul de pretutindeni. Au intrat în istorie duelurile cicliste Binda—Guerra sau Coppi—Bartali, rivalitatea automobiliștilor Varzi și Nuvolari, marea concurență în simpatia spectatorilor a fotbaliștilor Piola și Meazza, vertiginoasele răsturnări de valori dintre așii motocicletei Agostini și Pasolini.

Cesare TRENTINI

(Va urma)